

ΑΛΗΘΕΙΑΙ.

Ἡ παραφροσύνη δὲν εἶναι τι ἐκτὸς ἡμῶν· κατὰ τὸ μάλ-
λον καὶ ἥσσαν ὅλοι ἔχομεν δόσιν τινα· ἡ μόνη διαφορὰ συ-
νίσταται εἰς τὴν ποσότητα.

Δὲν ὑπάρχει παράδειγμα δύο ἀνθρώπων οἵτινες εἰς ὅλα
εἶναι εὐχαριστημένοι ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον. Κυρίως ἐκ συ-
νηθείας, ὑπομονῆς, συμφέροντος ἢ φιλίας ὁ ἕνας ὑποφέρει
τὸν ἄλλον.

Τὸ νὰ ἐμπνέης εἰς μίαν γυναῖκα ἰδέας, σκέψεις ἢ πνεύ-
μα εἶναι ὡς νὰ ἐμπιστευθῆσαι μάχαιραν εἰς χεῖρας μικροῦ
παιδίου.

Ὅταν ἀκούσητε ὅτι ἡ δεῖνα τριακονταπενταετίας ἢ καὶ
τεσσαρακοντοετίας, στείρα ἐπὶ δεκαετίαν, ἐτεκνοποίησε, μπο-
ρεῖτε νὰ στοιχηματίσετε ὅτι δράμα τι συνέβη ἐν τῇ νυμ-
φικῇ παστάδι. Εἰς τὰς λεπτομερείας μπορεῖ νὰ μὴν ὑπάρχῃ
πολλὴ ἀκρίβεια· διότι ἄλλοτε ὅλη ἡ δράσις ὀφείλεται εἰς
τὸν μοιχόν· συνήθως ὁ σύζυγος ἐζήτησε νὰ ἐμποδίσῃ· ἐνί-
στε δὲν ἐζήτησε ἢ νὰ ἐξασφαλισθῇ κατ' ἐπικειμένης παρα-
φροσύνης.

Διὰ τὴν μητέρα τὸ παιδίον εἶναι κάτι τι ἄοριστον, τὸ
ὁποῖον κάμνεις ὅ,τι θέλεις, τὸ φαντάζεσαι ὅπως θέλεις, ἐν
γένει τῆς φαίνεται μικροσκοπικὴ τις ἐνσάρκωσις τοῦ ἰδα-
νικοῦ. Διὰ τοῦτο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς μητρὸς ὁ σύζυ-
γος χάνει τρομερὰ, γίνεται ἀπλούστατα προμηθευτὴς τοῦ
μικροῦ, εἰδὸς τις ἀρχιδιακόνου.

Κύπρος

Τσαὶ νὲν κάμνευτεν τσέ ζιροῦσιν ; οἱ Τούρτιν δὲν πα-
ραδίδουσιν . . . ἐμπρός τῶν μουλάρια τσέ πίσω 'μεῖς ! . . .

Ἑλλάς

Μὴ ἀκόμη τέκνα μου ! . . . μὴ πρὸς θεοῦ ! θὰ ἐνδώσῃ
ἐπὶ τέλους . . .

Ἀλβανία

Πρά...πρά...πρά ὄρε νὰ τὸ παίρνης μὲ τὸ πάλα στοῦ κυ-
νῆγι ὄρε ! . . .

Ἑλλάς

(Πρὸς τὴν Τουρκίαν μὲ φωνὴν Αἰάντος). Δὲν βλέπεις ποῖον
ἐνθουσιασμόν, ποῖαν λαύραν ἐγκλείουσιν εἰς τὰ στήθη των;
θὰ διατάξω ἐμπρός ! . . .

Τουρκία

(Πρὸς τοὺς στρατιώτας της). Γεμῆσθε . . .

Ἑλλάς

(Πρὸς τοὺς ἰδικούς της) Δεκαπεντάχρονον γεμῆσθεεεε . . .
ἄρμ ! . . .

Ἡπειρο-Θεσσαλία (in duo)

(πρὸς τὴν Ἑλλάδα.) Τί εἶναι αὐτὰ μπρέ ; δεκαπέντε
χρόνια θὰ γιομίζουμε ; ντροπὴ εἶναι ! φονιάδες ! . . . (καὶ
μὲ φωνὴν μαινομένου) γιοῦργια μιὰ ἀπάνω τους ! φωτιά ἀ-
δέρφια ! ! . . .

Νομίζω ὅτι βλέπω ἀνεστραμμένην τὴν ἐξουσίαν ἐν τῷ
γάμφῳ. Ἀφ' οὗτου οἱ χαρακτῆρες ἤρχισαν νὰ μαλακώσουν, ὁ
ἀνὴρ δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτούμενην δύναμιν ὅπως ὑφίσταται
τὰς θλίψεις τῆς γυναικός· ὑποχωρεῖ ἀπὸ αἴσθημα οἴκτου.
Ἐπειδὴ δὲ καὶ αἱ ἐργασίαι ἐπλεόνασαν, ὁ ἀνὴρ καθίστα-
ται ἀνίκανος νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὰς ὀχληρὰς θελήσεις τῆς
γυναικός· ὑποχωρεῖ ἀπὸ αἴσθημα κόπου.

Ὅσαι φυλαὶ τόσα εἶδη ἔρωτος. Μίαν ἡμέραν ἤκουσα σο-
φὸν τινα φλεγματικὸν Γερμανὸν νὰ λέγῃ : «Αἱ ψυχαὶ εἶναι
ἰδεαφαὶ ἐκπεσοῦσαι τοῦ οὐρανοῦ, ἀναγνωρίζομεναι αἰφνι-
δίως καὶ ἀμέσως σπεύδουσαι ἢ μία πρὸς τὴν ἄλλην.» Εἰς
αἵματώδης, ζωηρός, πνευματώδης Γάλλος τοῦ ἀπήντησε :
«Ἐχθε δίκαιον, ὁ καθεὶς βρῖσκει τὸ καλαπόδι του.»

Ὅσαι φυλαὶ τόσαι καὶ φαντασίαι· μελετήσατε ἐν ταῖς
παροιμίαις τὸν ὄρισμόν τοῦ εὐδαίμονος :

Κατὰ τὸν Γάλλον : «Γεννήθηκε λουσαρισμένος». Ἀπό-
δειξις ὅτι ἀποδίδει σημασίαν εἰς τὴν κόμμωσιν, τὴν φιλοκα-
λίαν, τὸν κόσμον καὶ τὰς ἡδονὰς τοῦ κόσμου.

Ὁ Ἄγγλος ἀπ' ἐναντίας λέγει : «Γεννήθηκε μ' ἀσημέ-
νιο κουτάλι σ' τὸ στόμα.» Ὅπερ σημαίνει ὅτι εἶναι θετι-
κός, σαρκοβόρος, φαγάς, ἀγαπῶν νὰ χωνεῖ καλὰ, νὰ ἔχη
ἄνεσιν εἰς ὅλα του, ἐπιζητῶν τὴν ἐξωτερικὴν ἀξιοπρέπειαν
καὶ τὰ χρήματα.

Κατὰ δὲ τὸν Γερμανόν : «Γεννήθηκε σ' εὐτυχισμένο πε-
τσί». — Ἄοριστος, αἰσθηματικὸς, χυδαῖος· ἐν γένει ἰδεο-
λόγος ἔμπορος λουκανικῶν.

Χωρικῶν παροιμία : ἕνας πατέρας τρέφει δώδεκα παι-
διὰ· δώδεκα παιδιὰ δὲν μποροῦνε νὰ θρέψουνε ἕναν πατέρα.

(Ἐδῶ τὰ ἄτακτα στίφη ὡς νὰ ἦσαν αὐτὰ τὰ ἀδέλφια
ἐπιπίπτουσι κατὰ τῶν ποιμνίων ἅτινα ἀμέριμνα ἐβόσκον,
σφάζουσι πολλὰ ἐξ αὐτῶν, καὶ αἰχμαλωτίζουσι ἄλλα . . .
συγχρόνως τὰ ἄτακτα τῶν Τούρκων στίφη ἐφορμοῦσι κατὰ
τῶν γυναικοπαίδων ἐξ ὧν σφάζουσι τινα).

Ἑλλάς

Ἐπὶ . . . ἰ ἰ σκοπόν ! !

Τουρκία

Ἐπὶ . . . σκοπόν ! ! ! . . .

Εὐρώπη

Παύσατε πῦρ ! ! . . . Εἰς τὰς τάξεις ! ! . . .

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

Εἰκὼν

Φαίνονται μακρόθεν τὰ Ἰωάννινα, ἡ Λάρισσα καὶ ὁ Βῶ-
λος. Ἐπὶ τῶν τειχῶν κυματίζουσιν ἑλληνικαὶ σηματαί·
Ἡπειῶται, Θεσσαλοὶ, Κρήτες, Ἀλβανοὶ, Κύπριοι κλπ.
φέροντες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των στεφάνους ἐκ δαφνῶν ψάλ-
λουσιν . . . ὦ λιγερὸν καὶ κοπτερὸν σπαθί μου. Συγχρόνως
φαίνονται αἱ σκιαὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ 21 ἐν οἷς διακρίνονται
ὁ Γερμανὸς καὶ ὁ Γρηγόριος κρατοῦντες εἰς τὰς χεῖρας ἀπὸ
μίας ἀγιαστοῦραν, ἐν ᾧ ὁ Ῥήγας ψάλλει μὲ τὴν λύραν τοῦ
ὀλίγη Mandame Angot.

Docke

...ήντητος διαρκής παραμόρφωσις τῆς ἀληθείας. ὅταν μετ' ἐνδιαφέροντος ἐρωτῶ τὰ περὶ τῆς ὑγείας σου ὑποθέσεων σου. Ψεύδῃσαι ὅταν μοῦ διαβεβαίης ὅτι νομίζεις ἀπόλαυσιν ὅταν μ' ἐπισκέπτεσαι. Παραμορφῶν τὰ πράγματα ὅταν θέλω νὰ κάμω τὴν διήγησίν μου ὀλίγη δηκτικὴν ἢ ὀλίγη εὐσημον. Διακευάζω ἢ ἐλαφρύνω ἢ ἐντείνω τὴν γνώμην μου διὰ νὰ τὴν καταστήσω ὑποφερτὴν. Μεταχειρίζομαι συνήθως φοβερὰ ἐπίθετα ὅταν περιγράψω τὸ τάλαντόν σου καὶ μικροσκοπικὰ ὅταν πρόκειται περὶ τοῦ ἰδικοῦ μου. Ἐν γένει ἡ ἀλήθεια ἐξέρχεται τῶν χειλέων μου ἀπαράλλακτα ὡς ἡ γυνὴ τοῦ κομμωτηρίου της, ἥτοι πουδραρισμένη, βαμμένη, σφιγμένη ἀπ' ἐδῶ, ἐξωγκωμένη ἀπ' ἐκεῖ.

Πολὺ μικρὰς βλέπει τις εἰσαγομένας εἰς τὸν κόσμον τὰς νέας.

Τὰς ἀνατρέφουν ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τὸν κόσμον· ἐν ταῖς τέχναις διὰ τὰς τέχνας· ἔτσι τὸ ψεῦδος καταντᾷ δι' αὐτὰς συνήθεια καὶ ὁ ἱρεθισμὸς ἀνάγκη.

Καὶ ὅμως μόνη ἡ ἀσκησις ἐν τῇ ἀληθείᾳ δύναται νὰ καταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον ἔντιμον καὶ ἀπέναντι ἑαυτοῦ καὶ ἀπέναντι τοῦ κόσμου.

Ὁ πατὴρ ἐπακουμβᾷ εἰς τὸ πλαίσιον τῆς θύρας καὶ φρουρεῖ δίκην σκοποῦ· ἡ κόρη χορεύει, δέχεται συγχαρητήρια καὶ ἐπιδεικνύει τὸ φόρεμά της.—Ὁ πατὴρ μουτζουρώνει εἰς τὸ γραφεῖόν του ἢ τρέχει ἐποχούμενος εἰς τὰς ἐργασίας του· ἡ κόρη εἰς τὸ κομμωτήριόν της παίζει πιάνο, χρησιμεύει ὡς καλλωπισμὸς τῆς οἰκίας.—Ὁ σύζυγος εἶναι κατάκοπος ἐκ τῆς ἐργασίας· ἡ σύζυγος στενοχωρεῖται ὑπὸ τῆς ἀργίας.—Ὁ κύριος ἐπιθυμεῖ νὰ κοιμηθῇ· ἡ κυρία θέλει νὰ ἐξέλθῃ.

Εἰς τὰ ἀνδρόγυνα τῆς μέσης τάξεως τὰ πιασίματα· εἰς τῆς ἀνωτέρας τάξεως ἡ μοιχεία· εἰς τὰ ἀνδρόγυνα τῆς μέσης τάξεως τὰ ὁποῖα μιμῶνται τὰ ἤθη τῆς ἀνωτέρας τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο ἢ καὶ τὰ δύο.

Ὡς μήτηρ ἢ ὡς κόρη, ὡς ἀγαλμα ἐπὶ βάρους ἢ ὡς εἰκὼν ἐν αἰθούσῃ ἢ γυνὴ εἶναι τι ἰδεῶδες· ὡς σύζυγος ἢ ἐρωμένη συνήθως εἶναι σύντροφος, συνηθέστερον ἀντίπαλος, ἐνίοτε ἐχθρὸς.

Τὸ παιδί σῦρει τὴν μητέρα· ἡ μητέρα τὸν ἄνδρα· καὶ ὁ ἄνδρας τῆς δουλειαῖς του.

Εἰς ὅλα αὐτὰ ὑπάρχουν καὶ ὑπερβολαί· τὰ πράγματα δὲν εἶναι τόσο ὀλέθρια ὅσον σὰς τὰ παρουσίασα· εἰς τὴν ἀμαξοστοιχίαν τοῦ βίου μεσολαβοῦν τὰ λεγόμενα τύμπανα τὰ ὁποῖα ἐλαττοῦσι τὴν δεινότητα τῶν συγκρούσεων.

Τὸ τύμπανον αὐτὸ εἶναι ἡ παιδρότης, ἡ ἀμεριμνομέριμνα, ἢ ἕξις τοῦ λησμονεῖσθαι διὰ τῆς συναναστροφῆς, διὰ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ φαινώμεθα εὐτυχεῖς. Ἡ ψυχὴ μας εἶναι ἐλαστικὴ· δὲν ἀντέχει διαρκῶς νὰ κύπητῃ ὑπὸ σκέψεις ὀδυνηράς. Ἐνδυόμεθα, τρέχομεν νὰ δοῦμε τὴν φίλην μας, μιλοῦμε γι' αὐτὸ, μιλοῦμε γιὰ 'κεινὸ, εὐφρολογοῦμεν, πειρά-

ζομεν, διασκεδάζομεν, εὐχαριστοῦμεθα, ἀκούουν ἄλλοι.

Τὸ πᾶν εἶναι νὰ λησμονήσῃς ὀλίγη τὸν ἑαυτόν σου καὶ πρὸς τοῦτο ὑπάρχουν χίλια μέσα. Ὁ Γάλλος ἔχει καταφύγιον τὴν συνδιάλεξιν, ὁ Γερμανὸς τὴν μουσικὴν, ὁ Ἄγγλος τὴ δουλειά του καὶ ὁ Ἕλλην τὰ πολιτικά.

Τὴν φιλοσοφίαν δὲν σὰς τὴν συμβουλεύω· εἶναι μόνον δι' ἐξαιρετικὰς τινὰς κρίσεις· εἶδος σούπας νερόβραστης. Ὁ Π. μοῦ ἔλεγε : « Προχθὲς, ἤμουνα μελαγχολικὸς· ἐζήτησα νὰ διασκεδάσω μετὰ τὰ βιβλία. Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος ἤμουνα μελαγχολικώτερος· γύρισα κ' ἐγὼ εἰς τὰ παλῆά μου· τὸ πρῶτ' ἕνα μεγάλο μπιφτέκι, ὀλίγην ἵππασίαν μετὰ μεσημβρίαν καὶ τὸ βράδυ μετὰ τὴν ἐρωμένην μου ».

Πάντοτε χρειάζεται ἐν ἄλλοθι. Οἱ ἄνθρωποι τῶν κλιμάτων μας ἔχουν τὴν ἐργασίαν, τὴν φιλολογίαν καὶ τὸν κόσμον· οἱ ἄνθρωποι τῶν κατωτέρων τάξεων τὸ πιστό, ὅπερ εἶναι ἡ φιλολογία τοῦ λαοῦ. Οἱ ἀνατολιταὶ τὸ ὄπιον καὶ τὸν ῥεμβασμόν.

Κριθαροκούκης.

ΗΧΩ ΣΑΛΟΝΙΩΝ.

Ὁ ὀψίπλοτος κύριος *** εἶχεν ἐφεσπερίδα· ἀφοῦ ἐξήνη-τλησεν ὅλα τὰ γελοῖα τοῦ ἀρχοντοχωριάτου, παραλαμβάνων τὰς Κυρίας μίαν πρὸς μίαν ταῖς ἔλεγεν :

— Ἀγαπᾶτε νὰ κάμετε ἕνα γύρον εἰς τὸ κορφοδρόμον μου ;

Ἠκούσθη ὁ κ. Τσιγγρὸς λέγων εἰς τὸν κ. Κουμουνοῦρον : Κύριε πρόεδρε, πρέπει νὰ ζεῦρετε ὅτι τὰ κεφάλαια δὲν ἔχουν πατρίδα οὔτε πατριωτισμόν. Ἐγὼ ποῦ σὰς τὰ λέγω αὐτὰ εἶμαι ὁ καλλίτερος πατριώτης.

Ἐὰν συναντήσητε καθ' ὁδὸν τὴν νύκτα ἄνθρωπον τὸ κάτω τοῦ ὁποίου μέρος τὸ ἐκλάβητε ὡς βρακᾶν, τὸ ἄνω ὡς Εὐρωπαῖον καὶ τὸ ἀποτελοῦν τὰς χεῖράς του ὡς φερούσας βάρος τι ὡς Μαλτέζον, μὴ ἐκπλαγῆτε.

Τὸ τριαδικὸν αὐτὸ ὄν εἶναι ὁ βουλευτὴς Μέσης κ. Τσουτσουνατός εἰς ὃν ἐστάλη δῶρον ἀπὸ Κέρκυραν πίθος ἐξ ἐλαίου, μετακενῶν δὲ εἰς μικρὰ πιθαρίδια τὰ κουβαλεῖ μόνος του ὅπου τὰ προσφέρει ὡς δῶρον.

Ῥεπόρτερ.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

Ἀγαπῶ κόρην ἣτις ἔχει πάντοτε τὴν μύτην καὶ τὰς χεῖράς ἀνεσηκωμένας.

Ἀγαπῶ γωνίαν εἰς τὸ βαγόνι τοῦ σιδηροδρόμου καὶ εἰς τὴν τούρταν.